

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 16. septembra 2004

vo veci C-400/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Bundesarbeitsgericht): Gerard Merida proti Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

(Článok 39 ES — Kolektívna zmluva — Dočasný dodatočný príspevok v prospech bývalých civilných zamestnancov spojeneckých ozbrojených síl v Nemecku — Cezhraniční pracovníci — Určenie vymeriavacieho základu tohto príspevku — Zohľadnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov)

(2004/C 273/10)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-400/02, predmetom ktorej je návrh podaný 12. novembra 2002 Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES, rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Nemecko) z 27. júna 2002, na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Gerard Merida a Bundesrepublik Deutschland, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, hlavný referent, vyhlásil dňa 16. septembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 39 ES a článok 7 odsek 4 nariadenia rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva vylučujú prijatie alebo existenciu takej vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v kolektívnej zmluve, v zmysle ktorej sa výška sociálnej dávky, akou je dočasný dodatočný príspevok („Überbrückungsbetrag“), príspevok poskytovaný členskými štátom, v ktorom sa vykonával pracovný pomer vypočíta tak, že odhadovaná daň z príjmov splatná v tomto členskom štáte sa odpočíta pri určení vymeriavacieho základu tohto príspevku, pričom však v zmysle zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia platy, mzdy a iné podobné odmeny poskytované pracovníkom, ktorí nemajú trvalý pobyt v členskom štáte, kde sú zamestnaní sa znižujú iba v členskom štáte, kde títo pracovníci majú trvalý pobyt.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31 z 8.2.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 16. septembra 2004

vo veci C-404/02 [návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division]: Nichols plc proti Registrar of Trade Marks ⁽¹⁾

(Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 3 odsek 1 písm. b) — Ochranná známka, ktorú tvorí bežné priezvisko — Rozlišovacia spôsobilosť — Vplyv článku 6 ods. 1 písm. a) na posúdenie)

(2004/C 273/11)

(Jazyk konania: angličtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-404/02, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru dňa 12. novembra podľa článku 234 ES rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené kráľovstvo) z 3. septembra 2002, v konaní medzi Nichols plc a Registrar of Trade Marks, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), J.-P. Puissochet, R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavný referent, vyhlásil dňa 16. septembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

V rámci článku 3 odsek 1 písm. b) prvej smernice Rady 89/104/EHS zo dňa 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, musí byť posúdenie, či známka, ktorú tvorí priezvisko, ktoré sa dokonca môže aj bežne vyskytovať, má alebo nemá rozlišovaciu spôsobilosť, vykonané konkrétne, v súlade s kritériami, ktoré sa vzťahujú na akékoľvek označenie v pôsobnosti článku 2 tejto smernice jednak vo vzťahu k výrobkom alebo službám, ktoré sú predmetom prihlášky a jednak vo vzťahu k vnímaniu relevantných spotrebiteľov. Skutočnosť, že účinky zápisu ochrannej známky sú obmedzené v zmysle článku 6 odsek 1 písm. a) tejto smernice nemá na toto posúdenie vplyv.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 7 z 11.1.2003